

عنوان مقاله:

اثر ترکیبی تمرین استقامتی و سه دوز داروی اتورواستاتین بر شاخص های آسیب قلبی در موش های صحرایی نر نژاد ویستار پس از انفارکتوس تجربی میوکارد

محل انتشار:

اولین همایش ملی دستاوردهای نوین تربیت بدنی و ورزش (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

هادی عبدی - دانشجوی دکتری فیزیولوژی ورزشی دانشگاه شهرکرد

اکبر اعظمیان جزی - دانشیار گروه فیزیولوژی ورزشی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه شهرکرد

محمدرضا حافظی - استادیار گروه پاتوبیولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ایلام

جواد چراغی - استادیار گروه فیزیولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه ایلام

خلاصه مقاله:

مشخص شده است که استاتین ها و فعالیت ورزشی هر دو دارای اثرات سودمندی در پیشگیری از بیماری های قلبی - عروقی هستند با این حال، مصرف طولانی مدت داروهای استاتینی به ویژه در دوز های بالا دارای اثرات جانبی نامطلوبی است. بنابراین، هدف پژوهش حاضر بررسی اثر ترکیبی تمرین استقامتی و سه دوز داروی اتورواستاتین بر شاخص های آسیب قلبی در موش های صحرایی به دنبال انفارکتوس میوکارد است. 75 سر موش صحرایی (8-10 هفته ای با میانگین وزن 230 ± 10 گرم) به طور تصادفی به 9 گروه شم، کنترل، تمرین استقامتی، اتورواستاتین، (5-10-15 میلی گرم/کیلوگرم) و تمرین + اتورواستاتین (5-10-15 میلی گرم/کیلوگرم) تقسیم شدند انفارکتوس میوکارد به وسیله تزریق زیر جلدی ایزوپرنالین (150 mg/kg) در 2 روز متوالی القا شد. مداخله ای دارویی و استقامتی 2 روز پس از انفارکتوس میوکارد شروع و به مدت 4 هفته دوام یافت. جهت بررسی آسیب نکروزی و میزان یافت فیبروزی به ترتیب از رنگ امیزی هماتوکسیلین- ائوزین-تری کرم ماسون استفاده شد داده ها با استفاده از آزمون تحلیل واریانس یکطرفه در سطح $p < 0/05$ و آزمون تعقیبی شفه تحلیل شدند. ترکیب تمرین استقامتی و دوز های مختلف داروی اتورواستاتین باعث کاهش معنی دار میزان آسیب نکروزی و بافت فیبروزی در مقایسه با گروه کنترل گردید. $p < 0/01$ تمرین ورزش استقامتی به تنهایی باعث افزایش غیر معنی دار میزان آسیب نکروزی $p < 0/07$ افزایش معنی دار بافت فیبروزی $p = 0/001$ در مقایسه با گروه کنترل گردید. دوز های مختلف داروی اتورواستاتین به تنهایی باعث کاهش معنی دار میزان آسیب نکروزی در مقایسه با گروه کنترل گردید. $p = 0/001$ اما اختلاف بین این گروه ها و گروه کنترل از نظر میزان بافت فیبروزی تنها در دوز 15 میلی گرم/کیلوگرم از لحاظ آماری معنی دار بود $p = 0/001$ به طور کلی نتیجه این مطالعه نشان داد که ترکیب تمرین استقامتی و دوز های مختلف داروی اتورواستاتین در بهبود شاخص های آسیب قلبی ناشی از انفارکتوس میوکارد موثر تر از تمرین و دارو به تنهایی میباشد با این حال، استفاده از تمرین استقامتی در کنار درمان دارویی نمی تواند باعث کاهش دوز مصرفی اتورواستاتین گردد.

کلمات کلیدی:

تمرین استقامتی، اتورواستاتین، انفارکتوس، میوکارد، موش صحرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/426991>

